

# vonnis

## RECHTBANK GELDERLAND

Team kanton en handelsrecht

Zittingsplaats Nijmegen

zaakgegevens 9964711\CV EXPL 22-1883 \ 398 \ 44219  
uitspraak van 18 november 2022

### **vonnis**

in de zaak van

Stichting Nijmeegs Interconfessioneel Ziekenhuis Canisius-Wilhelmina  
wonende te Nijmegen

**eisende partij**

gemachtigde LAVG Groningen

tegen

Y in de hoedanigheid van bewindvoerder over het vermogen  
van X

wonende te

**gedaagde partij**

procederend in persoon

Partijen worden hierna het CWZ en de bewindvoerder genoemd.

### **1. De procedure**

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het tussenvonnis van 8 juli 2022 en de daarin genoemde processtukken
- de mondelinge behandeling van 28 oktober 2022.

1.2. Vervolgens is vonnis bepaald.

## **2. De feiten**

2.1. Bij beschikking van de kantonrechter te Arnhem van 18 november 2014 zijn de huidige en toekomstige goederen van mevrouw X onder bewind gesteld, met aanstelling van de bewindvoerder. Het bewind is per 18 november 2019 ingeschreven in het Centraal curatele- en bewindsregister (hierna: het register).

2.2. X heeft met het CWZ een geneeskundige behandelingsovereenkomst gesloten op grond waarvan zijn in de periode van 6 september 2019 tot en met 3 januari 2020 een medische behandeling heeft ondergaan, te weten een sterilisatie met een voor- en natraject. De bewindvoerder heeft voor de behandeling geen toestemming gegeven.

2.3. Het CWZ heeft middels factuur 10032604 van 28 januari 2020 een bedrag van € 1.845,37 bij X in rekening gebracht. Ondanks betalingsherinnering en aanmaning is genoemd bedrag door X noch door de bewindvoerder betaald.

## **3. De vordering en het verweer**

3.1. Het CWZ vordert dat de kantonrechter de bewindvoerder bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, zal veroordelen om aan haar te betalen een bedrag van € 2.287,- (bestaande uit € 1.845,37 aan hoofdsom, € 106,69 aan reeds verschenen wettelijke rente en € 334,94 ter zake van buitengerechtelijke incassokosten), te vermeerderen met de wettelijke rente over € 1.845,37 vanaf 23 mei 2022 tot de dag der algehele voldoening, met veroordeling van de bewindvoerder in de proceskosten.

3.2. Het CWZ baseert haar vordering op de volgende stellingen. Het CWZ heeft de vordering ter incasso uit handen gegeven. De buitengerechtelijke incassokosten vordert zij, net als de wettelijke rente, als vermogensschade.

3.3. De bewindvoerder voert gemotiveerd verweer.

## **4. De beoordeling**

4.1. De zaak spitst zich toe op de vraag of de bewindvoerder dient te betalen voor de medische behandeling die X heeft ondergaan ondanks dat de bewindvoerder daarvoor geen toestemming heeft verleend.

4.2. De medische behandelingsovereenkomst tussen het CWZ en X is gesloten zonder toestemming van de bewindvoerder of een vervangende machtiging van de kantonrechter (vgl. art. 1:438 lid 2 BW). Blijkens de toelichting op artikel 3.6.1.2 ontwerp BW (Parl. Gesch. Boek 3, p. 493) kan degene wiens vermogen onder bewind is gesteld rechtsgeldig obligatoire rechtshandelingen verrichten. Wel is het zo

dat schulden die voortspruiten uit een handeling, tijdens het bewind met of jegens de rechthebbende, anders dan in overeenstemming met artikel 1:438 lid 2 BW verricht door een schuldeiser die het bewind kende of had behoren te kennen, niet op de onder het bewind staande goederen kunnen worden verhaald (art. 1:440 lid 1 BW). De bewindvoerder stelt onbetwist dat het CWZ van het bewind had kunnen weten als zij het register had geraadpleegd dat voor een ieder gratis en op eenvoudige wijze beschikbaar is. Omdat de medische behandeling niet spoedeisend was heeft het CWZ daartoe voldoende gelegenheid gehad. Bovendien wist het CWZ dat X voor de medische behandeling niet verzekerd was zodat temeer aanleiding bestond om te onderzoeken of zij de behandeling zou kunnen betalen. De bewindvoerder kan daarom niet tot betaling van de schuld worden aangesproken (lees: de schuld kan daarom niet op het onder bewind staande vermogen worden verhaald).

4.3. Het CWZ voert aan dat de medische behandeling ingrijpend is en dat het een diepgewortelde wens betreft die niet met de bewindvoerder kan worden besproken omdat zij daarmee teveel inbreuk maakt op de privacy van X. De kantonrechter volgt het CWZ in dit standpunt niet. Het CWZ had met de bewindvoerder in overleg kunnen treden over de bekostiging van de behandeling zonder daarbij op de medische aspecten in te gaan. Op die manier had de bewindvoerder de vermogensrechtelijke belangen van X kunnen behartigen terwijl de keuze om de medische aspecten van de behandeling al dan niet met de bewindvoerder te delen aan werd gelaten. De handelswijze van het CWZ heeft er daarentegen toe geleid dat de bewindvoerder haar taak niet heeft kunnen uitvoeren. Het verweer wordt verworpen.

4.4. De vordering wordt daarom afgewezen.

4.5. Het CWZ wordt in het ongelijk gesteld en moet daarom de proceskosten dragen.

## **5. De beslissing**

De kantonrechter

5.1. wijst de vordering af;

5.2. veroordeelt het CWZ in de proceskosten, tot aan deze uitspraak aan de kant van de bewindvoerder begroot op nihil.

Dit vonnis is gewezen door de kantonrechter mr. R.J.J. van Acht en in het openbaar uitgesproken op 18 november 2022.